

sagt noget med senere på arbejde og tidligere hjem, og hvis jeg sætter en overskrift på de to udtryk, er det noget med kortere arbejdstid. Det kan vi hurtigt oversætte, men det giver samtidig det problem, at man dermed går ned i løn, og det er faktisk det, der er et af de store problemer for Danmarks børnefamilier, at de ikke kan tåle selv en lille nedgang i indtægterne.

Jeg synes lige så godt, vi kan tage fat på at debattere dette vigtige spørgsmål. Når vi nu har forelagt regeringen et forslag til vedtagelse om, at den inden 1. maj skal fremkomme med konkrete forslag, så er vi nødt til også at røre ved disse økonomiske aspekter, og dér glædede det mig, at statsministeren sagde, at staten ikke kan klare alle økonomiske problemer for folk. Man må altså også selv være med i dette vigtige arbejde.

Men det kan blive en utrolig spændende debat i dag, og vi ser i Dansk Folkeparti frem til, at vi får en god løsning på børnefamiliernes problemer, for der er nogle problemer, som vi også på forskellig vis skal være med til at løse.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Jan Petersen har da ret i, at man principielt skal kunne diskutere fremadrettet. Jeg er helt enig. Men hvis det bliver fuldstændig ukonkret, fuldstændig fjernet fra den konkrete virkelighed, så bliver det altså for lidt, og det, vi har spurgt om i dag, er, hvilke konkrete planer regeringen har.

Så er det korrekt, at der er en samfundsøkonomisk ramme, vi skal tage hensyn til. Det er vi helt enige i fra vores side. Derfor gik vi med i finanslovforliget forrige år og i finanslovforliget for i år. Vi var med til at gennemføre forbrugsbegrænsende indgreb sidste forår, netop fordi der skal være en samfundsøkonomisk ramme for at videreudvikle velfærdssamfundet.

Det her er et spørgsmål om prioritering. I øjeblikket behandler Folketinget et forslag om, at man skal lempe lejeværdien for dem, der har en bolig med en værdi på over 1,5 mio. kr. Det er der råd til. De allermost velstillede boligejere skal have en lempelse. Det er der råd til. Er der så ikke også råd til, at man forbedrer vilkårene for børnefamilierne? Er det ikke et spørgsmål om prioritering? Det er det altså. Og vores påstand er, at det går godt med dansk økonomi; der er økonomisk fremgang. Så må vi også prioritere på en måde, så børn og børnefamilier får en højere prioritering.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Når diskussioner bliver meget konkrete, bliver vi anklaget for ikke at have visioner, og når vi så har visioner, bliver vi anklaget for ikke at være konkrete, og man bliver sågar beskyldt for at lade sig inspirere af en udenlandsk premierminister. Tony Blair blev vist nævnt. Jeg synes, det er noget underligt noget. En social kontrakt er en ny måde at begynde at organisere et velfærdssamfund på, hvor man placerer ansvaret dér, hvor ansvaret bør placeres. Jeg synes, det er for let at skyde det ned på den måde.

Pointen med, hvem der skal gøre hvad, handler jo om, om det skal være dette hus og den statskasse, som vi har ansvaret for, der skal betale hele regningen, eller om vi ikke i al beskedenhed kunne forvente, at dele af de lønsummer, der bliver forhandlet, ja, efterhånden hvert eneste år på det danske arbejdsmarked, i højere og højere grad blev brugt på omsorgsdage, poseopfyldning på børnepasningsorlov og en lang række af de forslag, som blev nævnt i statsministerens besvarelse. Det er det, jeg mener er væsentligt at få ud af huset i dag, for det kan ikke blive ved med at være sådan, at hver gang der er et krav, og hver gang der er en forventning, så skal den føres herind. Så skal der betales ved kasse ét, og så sender vi regningen til næste generation.

Jeg blev også bedt om at gøre nogle bemærkninger om, hvad vi har i posen i forhold til eneforsørgere. Jeg talte ikke om eneforsørgere. Det kunne jeg godt have gjort, for der er vitterlige problemer blandt eneforsørgere. Man er f.eks. alene om sit forældreansvar. Der er så andre børn, der har andre problemer. De har mange forældre, næsten for mange, så det ikke er til at hitte rede i, hvem der har ansvaret hvilken weekend, men det er en helt anden diskussion.

Det, jeg gjorde opmærksom på, var, at der er gjort ganske meget for at forbedre forholdene for de svagest stillede børn og unge i Danmark og deres familier, senest med bl.a. indførelsen af efterværn. Det var den linje, jeg ønskede fortsat. Der var ikke noget konkret udspil i dag, men vi er gerne med på at diskutere, hvad der er brug for. Men det er ikke lang tid siden, vi forbedrede mulighederne her. Jeg forsøgte at sætte fokus på kvaliteten og fornyelsen i hverdagens indsats med de børn, der er fjernet fra hjemmet, og hvordan de kommer hjem til familier, der fungerer. Og det er jeg ikke sikker på der skal laves så meget mere lovgivning om.